

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvngensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

§. 29. Quid Reo defuncto agat Sacerdos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

Si circa fidem, spem, charitatem, contritionem, pacem, liberos, uxorem, bona temporalia adhortatione, aut dispositione opus fuerit, Sacerdos juxta ea, quæ cap. superiore dicta sunt, procedet.

§. 27.

Quomodo cum Reis obstinatis agendum.

Quod si fortassis obstinatus sit Reus & ad pœnitentiam permoveri nolit: hortator 1. adhibeat, quæ suprâ de nolentibus confiteri, desperatis, aut alio vitio laborantibus, traduntur. 2. etiam genibus flexis rogando, animum ejus flectere conetur. 3. si nihil juvat: irato vultu ac verbis gravioribus agat. 4. industria judicis vel alterius cujuscunque utatur, quos, quid se absente agere debeant, instruat. 5. calcaria à metu pœnarum infernalium addet. Hic Reus digitum in candelam ardentem inferre deberet, ac per experientiam dicere, quæ inferni minima pœna esse possit. 6. per passionem ac tormenta Christi & Sanctorum Reus confundatur, quod eorum particeps fieri tantopere detrectet. 7. Pertinacia Rei Deo commendetur per orationes & Missas. 8. non desistat à cohortationibus Sacerdos, sed ad finem usque constanter perseveret, conando Reum vel in extremo vitæ articulo ad pœnitentiam perducere.

Si Reus odium in judicem, partem adversam, testes, aut quemvis alium habere apprehendatur, qui consolatur, laboret, id ei penitus evellere monendo, si forte tormentorum acerbitate, aut quomodolibet alterius famæ vel suæ detraxisset, seu falso quemquam accusasset, revocet coram judice, testibus, sive quocunque potest modo. Et si modus nullus appareat, sacerdoti coram aliquibus committat, ut loco & tempore commodis, nomine Rei id facere velit.

§. 28.

Observanda cum Reus ad supplicium ducitur.

Cum Reus è carcere ad supplicium educitur, caveat Sacerdos, ne verbulum, vel quidquam dicat, innuat, aut faciat, per quod Reo mors quovis modo directe vel indirecte maturari & accelerari valeat; Imo si ab aliquo moneatur, vel interrogetur, immotus faciat quæ sui officii sunt in Reo consolando: alios alia agere sinat.

Præterea in educendo Reo observetur, 1. Ne nimium bibat, & per hoc inebrietur. 2. Ne oculis & animo evagetur: sed vel oret, vel pie aliquid audiat de gloria cœlesti, de Passione Domini, de constantia martyrum, de salute animæ suæ, vultu in Crucifixum fixo. 3. Cum nullo externo, multo minus cum

uxore, filiis, consanguineis loqui permittatur. 4. Sæpe interrogetur an adhuc aliquid conscientiam ejus gravet. 5. Ut majori cum alacritate mortem Reus perferat, sacerdos ei promittat orationes, Missas, &c. 6. Crux parva, seu crucifixus Reo sæpe exosculandus præbeat. 7. Si Reus genus mortis exhorrescere putatur, hortator, turpitudinem crucis, quæ in veteri Testamento fuit, exaggeret, Christum tamen in ea pependisse innocentem: Quare si anima ad cœlum evolet, parum curari de corpore debere, quod in cinerem redigitur, tam in sepulchro quam extra. Infamiam quoque hominum apud Deum sæpe honorem esse, quemadmodum & prudentia humana apud Deum stultitia est. 8. Usque ad extremum spiritum Reo semper pie aliquid suggeratur & inlacetur. 9. Si coronam quis habeat cum indulgentiis, Reo detur, donec expiravit. 10. Post obitum moneantur astantes, ut pro anima defuncti genibus flexis devote aliquid orare velint.

§. 29.

Quid Reo defuncto agat Sacerdos.

Demum si Reus jam defunctus consanguineos habeat, Sacerdos eos accedere, & pariter consolari possit, referendo quam bene, ac sicut Christianum decet defunctus sit; & quod non tam inter turpiter multatos, quam inter Cives cœlestis curiæ numerari jam queat. Hæc ad consolationem morientium his duobus capitibus breviter sufficiant: quilibet pro suo ingenio, plura addere, hæc eadem ampliare & ex ipso fonte haurire poterit.

§. 30.

De officio Pastorum & Curatorum tempore Pestis.

Bæatus Carolus Cardin. Borromæus Archiepiscopus Mediolanens. verum Speculum Pastorum tot tantaque posteris documenta, cum Anno Christi 1576, novem mensium spacio Mediolani pestilentia crudelissimè grassaretur, peculiari quodam libello reliquit, ut aliqua eorum ad communem Curatorum usum compendiosè proponere omnino debeamus.

Ac principio quidem peroptandum foret, ut omnes Parochi & Curati tempore pestis tali spiritu, fervore, amore, resignata voluntate, sollicitudine, promptitudine & alacritate ad laborandum, succurrendum, juvandum, atque ad ipsam etiam mortem subeundam præditi essent, quali præfatum B. Cardinalem, eadem sæva contagione durante fuisse, in ejus vita, & rebus gestis Carolus à Basilica-Petri exemplis quamplurimis testatur. Qui quidem toto